

OLIMPIADA DE LIMBI CLASICE: GREACĂ VECHE, LATINĂ
Etapa județeană/a sectoarelor municipiului București – 12 martie 2026
LIMBA GREACĂ VECHE
Clasa a XII-a

I. Traduceți următorul text din limba greacă veche în limba română:

(50 p.)

μετὰ γὰρ τοὺς πολιτικοὺς ἦα¹ ἐπὶ τοὺς ποιητὰς τοὺς τε τῶν τραγωδιῶν καὶ τοὺς τῶν διθυράμβων καὶ τοὺς ἄλλους, ὡς ἐνταῦθα ἐπ' αὐτοφώρῳ καταληψόμενος ἐμαυτὸν ἀμαθέστερον ἐκείνων ὄντα. ἀναλαμβάνων οὖν αὐτῶν τὰ ποιήματα ἃ μοι ἐδόκει μάλιστα πεπραγματεῦσθαι αὐτοῖς, διηρώτων ἂν αὐτοὺς τί λέγοιεν, ἵν' ἅμα τι καὶ μανθάνοιμι παρ' αὐτῶν. αἰσχύνομαι οὖν ὑμῖν εἰπεῖν, ὃ ἄνδρες, τάληθῃ² ὅμως δὲ ῥητέον. ὡς ἔπος γὰρ εἰπεῖν ὀλίγου αὐτῶν ἅπαντες οἱ παρόντες ἂν βέλτιον ἔλεγον περὶ ὧν αὐτοὶ ἐπεποιήκεσαν.

(Platon, *Apologia*, 21a-b)

1) ἦα – indicativ aorist de la εἶμι

2) τάληθῃ = τὰ ἀληθῇ

II. Redactați un eseu despre limitele cunoașterii umane, valorificând textul de mai jos și concentrându-vă asupra următoarelor aspecte:

(40 p.)

- explicarea diferenței dintre a ști cu adevărat și a pretinde că știi
- descrierea oracolului despre care vorbește Socrate
- identificarea a cel puțin cinci cuvinte-cheie în textul grecesc
- identificarea și comentarea a două figuri de stil relevante pentru argumentația din text

μετὰ ταῦτ' οὖν ἤδη ἐφεξῆς ἦα, αἰσθανόμενος μὲν καὶ λυπούμενος καὶ δεδιώς ὅτι ἀπῆχθανόμην, ὅμως δὲ ἀναγκαῖον ἐδόκει εἶναι τὸ τοῦ θεοῦ περὶ πλείστου ποιεῖσθαι· ἰτέον οὖν, σκοποῦντι τὸν χρησμὸν τί λέγει, ἐπὶ ἅπαντας τοὺς τι δοκοῦντας εἰδέναι. καὶ νῆ τὸν κύνα, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι – δεῖ γὰρ πρὸς ὑμᾶς τάληθῃ λέγειν – ἢ μὴν ἐγὼ ἔπαθόν τι τοιοῦτον· οἱ μὲν μάλιστα εὐδοκιμοῦντες ἔδοξαν μοι ὀλίγου δεῖν τοῦ πλείστου ἐνδεεῖς εἶναι ζητοῦντι κατὰ τὸν θεόν, ἄλλοι δὲ δοκοῦντες φανλότεροι ἐπεικέστεροι εἶναι ἄνδρες πρὸς τὸ φρονίμως ἔχειν. δεῖ δὴ ὑμῖν τὴν ἐμὴν πλάνην ἐπιδειῖναι ὥσπερ πόνους τινὰς πονοῦντος ἵνα μοι καὶ ἀνέλεγκτος ἢ μαντεία γένοιτο.

(Platon, *Apologia*, 21e – 22a)

După acestea i-am luat pe toți la rând, dându-mi seama, cu mâhnire și cu teamă, că mă fac urât de ei; totuși mi se părea că trebuie să așez cuvintele Zeului mai presus de orice; dacă voiam, deci, să cercetez ce spune oracolul, eram silit să merg la toți cei care păreau a ști ceva. Și mă jur pe câine, atenieni, – pentru că sunt dator să vă spun adevărul – vă jur că așa mi s-a întâmplat: aproape toți cei care aveau cel mai bun renume mi s-au părut, cercetându-i eu potrivit spuselor Zeului, că au cele mai mari scăderi, pe când alții, care erau socotiți mai neînzestrați, mi-au părut mai în stare de chibzuință. Iată, sunt dator să vă povestesc cum am răătăcit, ca un om supus la grele munci, pentru ca oracolul să devină pentru mine ceva de neclintit.

(traducere de Francisca Băltăceanu)